

AANKONDINGEN.

Prijzen per regel: fr. 1.00
 Tusssen Allerlei in Provincie-
 nieuws fr. 2.00
 Vonnissen en doodberichten fr. 3.00

Kleine Aankondigingen:
 Van 1 tot 4 regels fr. 3.50
 Elke regel meer fr. 0.75
 Voor meer dan één inleesching, prijs

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdagmiddag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE:
 De Belfort 101 FFF
 — (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
 Postcheeks rekening n. 84856.
 Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 12.50 per jaar,
 Vooraf betaalbaar.
 30 centiem per nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

O. L. V. Hemelvaart

Uit ganser harte wenschen wij eeren zaligen hoogdag aan al onze lezers, en bijzonderlijk aan al onze lezers, die den naam van Maria voeren, en die dan ook om eene dubbele reden de heilige Maagd Maria als hunne moeder en beschermster vereeren en aanroepen.

In het jaar komen er misschien feestdagen voor, die grootscher zijn en verhevener: alzoos is Paschen de glorierijke verrijzenis van Jezus Christus onzen Heer en God, en zijn triomf over den dood en over de hel; Sinten viert de nederdaling van den H. Geest over de Apostelen in het uiterlijk begin der Heilige Kerk. Edoch, buiten het verrukkend feest van Kezsmis, is er eene plechtigheid, die roerender is voor ons hart dan Onze Lieve Vrouw Hemelvaart, want dit is de feestdag van onze Moeder uit den hemel, en al de dankbaarheid, al de innige liefde, die in een kinderhart besloten is, geeft zich dien dag lucht ter ere van Maria, Moeder van God en Moeder der menschen.

Het is omdat Maria onze hemelsche Moeder is, dat wij haar dezen Zaterdag in de kerk een zaligen feestdag gaan wenschen, juist gelijk wij te huis voor onze tjezelfijke moeder plegen te doen: voor haar altaar nedergekniel, wenschen wij haar dat zij meer en meer onder de menschen, die hare kinderen zijn, zoo vereerd en bemind worden; wij wenschen dat haar naam niet den naam van Jezus, de gebenedijde vrucht haars lichaams, onder de heidenden en ongelovigen zoo verspreid worden; wij wenschen ook dat er een dag zou komen, waarop degenen, die verre van het recht pad van eer en deugd afgedwaald zijn, wederom door de zuiverheid en het geloof geleuterd, naar hunne hemelsche Moeder in volle oprechtheid zouden wederkeeren. Voorzeker zijn die feestwenschen haar welkom en zoet; zij stijgen tot haren hoogverheven troon, om in gratien en in liefdeblijken op ons eigen hoofd neder te dalen.

In der waarheid niemand kan op dien feestdag ongewoelig blijven bij den roem en den luister, die het katholieke volk aan Maria toekent! Bij de processien, die vele gemeenten doorrukzen, bezoekt zij, om zoo te zeggen, in eenen zageverenden stoet, de huizen harer kinders; en onder de vreugdige en ierbiedige liefdeblijken, die haar te beurte vallen, weergaamt uit alle monden als het opperste cerebewijs, dat God zelf ingegeven heeft, de schoonste groeten van den Engel Gabriel: — « Wees gegroet, Maria, vol van gratie! » — Haar standbeeld, op de schouders onder dochters gedragen en met witte maagdekens omringd, verheft onze ziel; en hoe vurig wett dan uit het hart der ouders een gebed, dat tot Onze Lieve Vrouw gestuurd wordt, en dat hare bescherming afsmekkt voor die kinders die ons duurbaar zijn, in die met hare hulp steeds hunne onschuld en reuze deugd moeten bewaren!

Moge Maria immer de Koningin en de moeder blijven van het katholieke Belgisch volk! En moge hare liefde en hare eeredienst, die wij zelf als een kostbaar erfdeel van onze ouders ontvangen hebben, onbevlekt bij onze kinders en in het diepste van hun hart bewaard blijven! Bij haar is altijd hoop en troost te vinden; en zoals de H. Bernardus over vele eeuwen reeds gezegd heeft, bij haar worden ook al onze gebeden verhoord, en door hare bemiddeling worden ons alle goddelijke gunsten toegestaan.

God heeft aan het uitverkoren volk Israël en later aan geheel het mensdelijk geslacht een onwrikbaar gebod afgekondigd, als hij sprak: Eert vader en moeder, op dat zij lang zouden leven op aarde! Die woorden gelden Maria onze Moeder van den hemel, juist gelijk ze op onze aardsche ouders toepasselijk zijn; en op geen enkelen dag van het jaar kunnen we beter Maria vereeren, dan op den dag hare roemvolle Hemelvaart. Daarom herhalen wij nogmaals aan onze lezers denzelvden kristen heilwenschen, die wij hun ter gelegenheid van dezen Feestdag beoesturen: Zalige Hoogdag! Moge Maria ons altijd onder hare hoede bewaren!

Laat ons, Haar Kindren, vol vertrouwen, 't Verlangend oog ten Hemel slaan, Tot Haar, die boven alle vrouwen Gezegd, ons ter zijf staan. Zij zal ons, steun en hulpe gevend, Geleiden aan haar Moederhand, Opdat wij steeds naar hooger strevend, Bereken 't Beuwig Vaderland.

Een nieuwe Zandee-missie aan de Dura-rivier

Wij ontangen uit Kongo een roerenden noederkewant van een der « beste onderbroeders » de Z. E. P. Raphaël Gillet. Deze is geen onbekende voor Tongeren, waar nu zijn zijne familie verblijft, aan den rechteroever, en het Noord-Oostelijk, aan den linker oever, van de eene Dzungu-Missie. Het grondgebied van dien missiepost was dan ook buitenmate uitgebreid; het noordelijk gedeelte vooral scheen onmetelijk te zijn; men moet minstens 200 km. afreizen van het centraal punt, tot de noordoostelijke grens te geraken: een groot veld lag dus open aan de werkzaamheid van de Paters van Dzungu.

Onze bisschop kende die streek maar al te wel; hij zelf had te eertijds meer dan eens doorlopen en er de zierde kapellen gesticht: de kapel Gileta, die in het noordelijk punt van de Dzungu (het oude Bagbara) Geen wonder dus zoo hij met land beschouwde als een ware toekomststreek voor de kerstening van het krantige Zandee-volk: ten andere, mocht hij zelf eenmaal dat prophetische woord uit den mond van den grooten Koning vernemen: « Aan de Dzungu zal sterken, daar dient er gewerkt! »; en zoo komt het, dat in 1926 het ordewoord van onze bisschop aan den toenmaligen overste van Dzungu klonk: « Sticht kapellen in het Noorden: daar ligt de toekomst ».

Toen, begin Januari 1929, de Z. E. P. Slooker — Overste van Dzungu sedert einde October 1928, — mij op kapelbezoek uitzond naar het noordelijke gedeelte van den missiepost, druktte hij me de groote woorden van onzen bisschop andermaal bezaten in ons hart: « De Zandee's leeren en in hun midden op een verstandige wijze te werk gaen. De groote man van het Noorden was dus veelker Protestantisch gezind en voelde niet veel voor ons apostolaat: de zwarte koning moesten we eerst winnen voor onze werking, dan zou het mogelijk waren zij sterker dan wij; sterker in getal, door hun blank personeel: 3 heeren en 3 dames waaronder een dokter; sterker ook door hun afdelen en sterker vooral door den steun die hun toekwam vanwege het groote Zandee-opperhoofd, de zoon van den machtigen Renzi, Gilima.

Wie de Zandee-bevolking wil kerstenen, moet den hoofdan aan zijn kant hebben; anders loopt men noodzakelijkwijze uit op een fiasco: dat is het woord van onzen bisschop, dat is de reden waarom de Zandee's leeren en in hun midden op een verstandige wijze te werk gaen. De groote man van het Noorden was dus veelker Protestantisch gezind en voelde niet veel voor ons apostolaat: de zwarte koning moesten we eerst winnen voor onze werking, dan zou het mogelijk waren zij sterker dan wij; sterker in getal, door hun blank personeel: 3 heeren en 3 dames waaronder een dokter; sterker ook door hun afdelen en sterker vooral door den steun die hun toekwam vanwege het groote Zandee-opperhoofd, de zoon van den machtigen Renzi, Gilima.

WED. J. VAN DER G. BOUTEN

het stoffelijke, ik echter moest er naar toe met ledige handen, enkel gewapend met, wat de wereld diplomatie noemt, doch wat we, in de taal der christelijke leerling, verstaan als zijnde « genaden van staat ». Ja, op zulke oogenblikken voelt men best de waarheid van Christus' gezegd: « Wanneer ge zult komen voor koningen en vorsten, wil niet denken wat u en hoe u zult spreken: op dien stond zal u ingegeven worden de woorden die raken en veroveren ». En, de zwarte koning keerde stilaan naar ons toe: zijn veld was nu de gauw hoe hij gestemd was te onze opzichte en men begreep dat er diende geleusterd naar de Paters. Een zet van kapellen werd gespannen op heel het grondgebied en van 5, in Januari 1929, steeg het getal der kapellen in 't Noorden tot 21 in Mei 1931.

Zoo worden dus de zaken toen onze bisschop, in Februari 1931, bij zijn terugkomst in 't Vicariaat, te Dzungu aankwam.

O, wie onzer zal ooit die innige dag vergeten! Er waren dien dag weliswaar geen massa's volk aanwezig, zoals dit het geval is met de groote feestdagen van de Dzungu: dat gezegd is niet ongekondigd, enkel de schoolgeen en de menschen der missie waren ter plaatse. De jongens der school zouden dus hun bisschop komen groeten: de knapste onder hen hadden een briefje opgesteld waarin ze den grooten vader verwerkten: Monseigneur zou hier uit den mond der kleinen vernemen hoe men zij beveten had uitgevoerd. Ik weet wel: de taal der waarheid is altijd behoort schoon doch, me dunkt, dat ze nog het schoonst klinkt: wanneer ze komt uit den mond van de kleinen.

Een ventje trad vooruit, hij had een groot papier in de hand en las zijn brief voor, terwijl 12 andere ventjes met palmtakken in de hand rond hem lagen neerknielend aan de voeten van den bisschop.

Zoo klonk de groet der kleinen: « mi suis gu ba nabatia le » ik groet u vader; wat zij grooter dan de vader die mij het leven schonk.

Schoon klonk ook het zinnetje waarin ze deden uitkomen dat de godsdienst stilaan binnendrong in de harten van hun medebroeders, doch schiedt van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

RUMENIE.

Olfant in beslag genomen. — Bij het beheer der belastingen in Rumenei heeft zich een zelfaand, opzienbarend feit voorgedaan; men heeft den huis-olifant van het circus « Illiceo » in beslag genomen en daardoor den minister van Financien in groote zorgen en moeilijkheden gebracht.

De bestuurder was niet bij machte de achterstallige belasting te betalen, daar de zaken buitengewoon slecht gingen. De bevolking van Klausenburg had lust noch geld om de circusvoorstellingen te bezoeken en zoo moest de voorstelling worden afgezaat. Het gezelschap pakte haar zeventen samen om in andere steden zijn zegen te brengen.

De olifant werd echter door het streng beheer in beslag genomen. In alhier houde men een stalling voor het reuzen groot onderaan en men gaf zich alle moeite om de wankelende « ster » te verlossen te stellen. Dat is echter bij den gekken omstandigheden der volwassen sturifier geen kinderspel.

Tot nu toe verslonden de onderhandskosten van den olifant ongeveer 40.000 lei, waar tegenover staat dat de achterstallige belasting slechts 30.000 lei bedroeg.

Op welke wijze het beheer deze bedenkelijke zaak klaarspinnen zal, is voortropogelijk een raadsel.

— In tateel van een schoonheidskoningin. — Deze dagen is Silvia Cornescu, die enige jaren geleden tot schooneheidskoningin van de stad Braita gekozen was, door een afgezwegen minnaar doodgeschoten. Veel geluk heeft Silvia Cornescu van hare verkiesing niet belevd, aangezien zij onmiddellijk daarna door den beruchten banditencleider Tarente geroofd werd, die haar langen tijd gevangen hield en slechts tegen een hoog losgeld vrijliet.

AMERIKA.

Georges Washington en zijn bijl. — Georges Washington, de beroemde president der Vereenigde Staten, kreeg eens op zijn zeden verjaardag van zijn vader een kleine bijl cadeau. Natuurlijk hakte hij alles kort en klein wat hij vond. Zoo hakte hij ook op een kersbehoed, zoodat deze moest verdoeren. Vader vraagt wie dat gedaan heeft: « Ik kan en ik mag niet liegen... » zegt Georges... ik heb het gedaan. — « Gelukkig » antwoordde zijn vader. « Liever zou ik alles verliezen, dan dat ge gelogen haat ».

Georges Washington is ook nu nog de groote man in de herinnering der Amerikanen en op zijn verjaardag draagt men en jong een kenteeken in het knoopgat, bestaande uit een bijtje en twee kersen.

Gewelrijke wanhoopslaat. — Georges Wallace, van Jamestown, vierde zijn 25e verjaardag, met een vliegtug te huren en er uit te springen, toen hij 1200 voeten hoogte bereikt had. Hij heeft geen redens voor zijn wanhoopige daad veropenbaard. Hij zegde, eer hij met den loods in het vliegtug stapte: « Dat zal een prachtige vlucht zijn ». Toen het tuig 1200 voet hoog was, voelde de loods een ruk op van de rechterkant en langzaam uitwendende, zag hij Wallace op den vleugel staan. Eer hij iets kon doen had de man hem een gelukkige landing gewenscht, en sprong naar beneden. Zijn lichaam kwam te pletter vallen op het Lakeview kerkhof.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN — Begijnhofkerk. — ZEVENEDE EUWEEFST VAN ST ANTONIUS VAN PADUA. — FINDER DER FLECHTIG NOVEN.
 Antonius had 10 jaar lang de ketterijen bestreden en 100 maal zijn leven gevaagd en ze zedelijker wijze den goddelijk begroetend. Hij stichtte overal novenen « Colombine » genaamd, tot veroveren legden de ketterische leer. Overmoedbaar boelprediker overkruiste hij Frankrijk, Spanje, 7 provinciën van Italië en een deel van Duitschland: sprak soms voor een geboor van 30.000 menschen. Bloedige zeelen roede hij uit, haalde met de eerster de ketteren en overmoedige groote was van 40 dagen afgedaan te Padua en daar voor goed het hart der Paduanen veroverd. 't was tijd voor hem om naar 't hemelsch vaderland op te stijgen.

De 12 laatste levensdagen bracht hij op zijn franciscanisch dorp in de kruis van een novena, waarin hij zich een soort cel had doen bouwen en stierf den 13 Junij 1231. Hij was 36 jaar oud.

Den dag zijner ter aardbestelling was een zegedig 20.000 menschen met jakels en kaarsen overgeweiden zijn 12 Novenlijks bijgezet in de kerk begon bij marakelen te werken. Zoo groot was het getal zijnen aangebracht in den namiddag, dat ze slechts tot 't portaal konden naderen. Men bestond de beelicheden, en van dien dag begon de pilgrimie van duizenden. Zoo groot was de eerebetreffing afgedaan door zijn wonaaren, dat heel de stad hem moede zijne te moeten bewijzen.

De Brugvijkenaars van Padua, die zijn lijf gewaapherend hadden wilen stelen, kwamen in lang, stilten sloot, blootvoets en rouwmoedig, met de eerster de ketteren en overmoedige groote was van 40 dagen afgedaan te Padua en daar voor goed het hart der Paduanen veroverd. 't was tijd voor hem om naar 't hemelsch vaderland op te stijgen.

Dan kwamen nog onmetelijke rangen schooleren, die overmoed kluag en boetesuden zonen. — Soms sloot openen het geknag en gew en over in overduidelijk gebelend, dat de lucht er van daverde.

Men zag heel stalen kloostersingen bij sang van godverrijde leeders omstapten. De bisschop, gevogd door de hoogere gestelijheid, die deed als hij, ontschoede zich er hij de kerk binnentrad. De Podesta (de Burgemeester) zelf ontving van soldaten en een menig volks, verdundelid te weten den heilige en ging hem blootvoets vereeren...

Kortom alles in slechts drommen kwamen overlidend door den geheimzinnigen adem der wonaaren, ontrouder door een vreedme verdediger, dat den jebendend daverde. Heilen nog voort door de eerster de ketteren en overmoedige groote was van 40 dagen afgedaan te Padua en daar voor goed het hart der Paduanen veroverd. 't was tijd voor hem om naar 't hemelsch vaderland op te stijgen.

De kleine arme mandbreder is sedert zeven eeuwen de gorte en den rijkdom van Padua. Toen in 1793 de fransche ommetelaars de stad hadden ingenomen betaalden de Paduanen een miljoen, om de kostbare restieke, waarin de tong van Antonius gevat en fructus bewaard als losgeld en helen zich geduce van hun andere schatten te rooven.

De Heilige Antonius is niet allen de Heilige van Padua, segt de Paus, hij is de heilige der geheele wereld, niet van een ander woord, maar de woerspreker in alle lijf en ziels noodwendig heeren.

Benevens de noven van Dinsdagen, kan door het jaar, ten allen tijde, er eene van 9 achterenvolgende dagen worden gehouden, met vollen afkult mit te recht en communiceren op den Dinsdag der noven ofwel op den eersten of laatste dag der zede.

Op al de Dinsdagen van het jaar, ook buiten het jebeljaar, kan men ten vollen afkult veratenen mit te recht, te communiceren en een gebed te doen ter nientite van zyne 12, den Paus.

Lituaunien, het jaer 1848, al de Tongeren die luytrijk dan ook de Plichtige noven liepen opkluiseren:

— Een Tongersche missionaris. — De Eerw. P. ridder A. de Schactzen, missionaris van Scheut, en zoon van onzen gaechten stadstropen. Heer Arnold de Schactzen, hield Zondag in de Basiliek van O. L. V. onder al de Missen, een hartroerend sermoen, waarin hij een beroep deed op de bidkandigheid der Tongeren, voor het ondersteunen der Congoleesche Missen, waaraan hij binnen kort gaat vertrekken.

't Behoof niet gezegd dat onze christene medeburgers onmoedig beantwoord hebben aan den oproep van den jongen missionaris. Wij wenschen hem veel heil en een rijke zielenoogst in het zwarte Congoiland.

PROGRAMMA:
 1) Apollon, Marche. C. Jardin
 2) Le Retour au Pays, Ouverture. J. Mendelssohn
 3) Au Village, gavotte caractéristique. E. Gillet
 4) Lohengrin, mélange sur l'Opéra. F. Wagner
 5) Eternal Printemps, valse. R. Fagoy
 6) Marche solennelle. E. Wazy

Als 't maar geld is.

Heeft iemand op de wereld geld, hij wordt aanzien. Men vraagt zich niet eens af vanwaar het vandaan komt en hoe het gewonnen werd — als men het maar bezit.

In vele buitengemeenten en in kleine steedjes zelf bestaan lieden die spoedig en op niet te verklaren wijze tot den rijkdom gekommen zijn.

Wel loopt het in den mond van het volk dat er op die fortuin eene vlieg zit, maar zoodanig is die moderne geest verblind door den flinker van den rijkdom dat het bezit der aardsche goederen de middelen verzoent waarmede men er is aangerakt.

Lieden die onder opzicht van vortand op een uiterst laag peil staan die ieder inwendig veracht, worden nachtmans, dink aan hun geld, uiterlijk geacht en gerespecteerd en in het maatschappelijk leven voort gekstoken.

Men groet ze op straat met beleefde buiging en diep uitgestreken hoed, terwijl men binnensmonds een schimpwoord mompeld voor de gouden kalveren die waren ze niet rijk, niet eens een goeden dag zouden bekomen.

Een arbeider die bezielt door noeste vlijt zich dagelijks de handen afwerkt: en in telectueel zwoger die dag en nacht ten dienste van de gemeenschap werkt, zal een zuur gewonnen penning verzamelen terwijl iemand, die maar goed is om steenen in de lucht te smijten en kasselen te tellen, maar die behendige abnormale tijdsomstandigheden weet uit te buiten, het geld soms maar te pakken en te geven heeft.

Juste de toestanden, die als louter uiterlingen mogen worden beschouwd, wilen de menschen in hunne verwandheid als de normale bronnen der geldwinning aanstellen.

Geld winnen, rijk worden, gelijk waar of hoe, ziedaar de huidige strekking van de wereld. Ikzucht, winstgebag, schraapzucht, eigenbaat, guldorstd, broodrijd en woeker, zijn er de zeven hoofdzonden van.

Men trauwt alles wat een menschelijk verbruik is en jaagt het alsdan de hoogte of de diepte in, om zich zelf te verrijken of concurrenten te ruineren.

Men vervalst de koopwaren in lieveleheid en hoedachtigheid.

Dranken worden opgediend en versuaden, eetwaren op kunstige wijze ten nadele van den verbruiker verwerkt, boter wordt gesteld met margarine, vreemd goed voor inlandsche verkoop, melk aangelengeld met water, enz.

Niets kan de menschen schelen als er maar geld van komt.

Maar de rechtvaardigheid!

Dat was goed in den ouden tijd; heden moet er geld bij zijn.

WED. J. VAN DER G. BOUTEN

het stoffelijke, ik echter moest er naar toe met ledige handen, enkel gewapend met, wat de wereld diplomatie noemt, doch wat we, in de taal der christelijke leerling, verstaan als zijnde « genaden van staat ». Ja, op zulke oogenblikken voelt men best de waarheid van Christus' gezegd: « Wanneer ge zult komen voor koningen en vorsten, wil niet denken wat u en hoe u zult spreken: op dien stond zal u ingegeven worden de woorden die raken en veroveren ». En, de zwarte koning keerde stilaan naar ons toe: zijn veld was nu de gauw hoe hij gestemd was te onze opzichte en men begreep dat er diende geleusterd naar de Paters. Een zet van kapellen werd gespannen op heel het grondgebied en van 5, in Januari 1929, steeg het getal der kapellen in 't Noorden tot 21 in Mei 1931.

Zoo worden dus de zaken toen onze bisschop, in Februari 1931, bij zijn terugkomst in 't Vicariaat, te Dzungu aankwam.

O, wie onzer zal ooit die innige dag vergeten! Er waren dien dag weliswaar geen massa's volk aanwezig, zoals dit het geval is met de groote feestdagen van de Dzungu: dat gezegd is niet ongekondigd, enkel de schoolgeen en de menschen der missie waren ter plaatse. De jongens der school zouden dus hun bisschop komen groeten: de knapste onder hen hadden een briefje opgesteld waarin ze den grooten vader verwerkten: Monseigneur zou hier uit den mond der kleinen vernemen hoe men zij beveten had uitgevoerd. Ik weet wel: de taal der waarheid is altijd behoort schoon doch, me dunkt, dat ze nog het schoonst klinkt: wanneer ze komt uit den mond van de kleinen.

Een ventje trad vooruit, hij had een groot papier in de hand en las zijn brief voor, terwijl 12 andere ventjes met palmtakken in de hand rond hem lagen neerknielend aan de voeten van den bisschop.

Zoo klonk de groet der kleinen: « mi suis gu ba nabatia le » ik groet u vader; wat zij grooter dan de vader die mij het leven schonk.

Schoon klonk ook het zinnetje waarin ze deden uitkomen dat de godsdienst stilaan binnendrong in de harten van hun medebroeders, doch schiedt van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

BUITENLAND

RUSLAND.

Toonspieg. — De bolchevistische leider Kossor, een der medewerkers van Staline, heeft te Kharhoff tot de arbeiders der Staatsfabrieken eene redevoering gericht, waarin hij zegde dat de regering 'misnoegd' is over de vermindering der voortbrengst van de arbeiders. Deze hadden loonsverhooging gevraagd. « Goed, zegde Kossor, zij zult opslag krijgen, maar eerst zult zij meer werken en voortbrengen en dien opslag verdienen. Eerst den dag dat het economisch plan ten volle zal geslaagd zijn, zal er aan loonsopslag gedacht worden ».

Met dit kluitje werden de Russische slaven in 't niet gestuurd!

— Wat gebraken kan. al vrouwen mannewerf doen. — Dat een liefdesverklaring wordt afgelegd op een tramkolk, is nog zoo onwaarschijnlijk niet; maar dat een dergelijke verklaring oorzaak werd van een verkeersongeluk, behoeft nadere commentaar.

Uit Moskou werd voor eenige dagen gemeld, dat er vijf dooden en talrijke wonden als slachtoffer vielen van een liefdesverklaring, die een man op het voorbalk van een tram aflegde aan de lokoorlijke bestuurster. Men moet weten, dat het Sovjet-rijk niet alleen vrouwelijke conducteurs, maar ook vrouwelijke wagenbestuurders bezit.

De 19 jarige Alessandra Benina was ook als zoodanig aangesteld en was in actie op den bewuststen dag. Haar waagen liep rugg met een flinke snelheid, tot een jonge man haar aandacht afleidde, door een formeel liefdesverklaring. Een Alessandra zou geen vrouw geweest zijn, als zij aan die woorden niet meer aandacht had geschonken dan aan het feit, dat het hoog tijd werd, de rem aan te zetten.

Het gevolg was, dat de waagen in een scherpe bocht uit de rails sprong en tegen een huis op stoof. Ofschoon eenige reizigers nog bijtijds van den waagen konden springen, werden er toch nog vijf gedood en ongeveer twintig mij of meer scwond. De onoplettende wagenbestuurster kwam er met een jaar dwangarbeid af.

De reobank hield er bij haar overwegingen van het vromen rekening mee, dat een groot deel der schuld te wijten was aan hen, die zoo'n jong meisje op zulk een verantwoordelijke plaats gesteld hadden, nog afgien van het feit, dat een ladesver-

FRANKRIJK.

Zonderling proces. — Bij de rechtbank van Toulon heeft Mter Rosenmark, een merkenswaardig proces aanhangig gemaakt, namens een Parijshc heelmeeester. Deze heelmeeester heeft enige jaren geleken aan de Middellandsche Zee kust een rijk grondbezitter behandeld, wiens toestand wanhoopig was. Om hem te redden vertoefte de dokter verschillende buitengewone moeilijke operaties, die echter, dank zij zijn bekwamheid, allen slaagden. Toen de zieke duikelijk werd, dat hij aan den dood was ontruk, toonde hij zich buitengewoon dankbaar jegens den arts, die zijn leven had gered. Hij zond den dokter het gevraagde honorarium met een brief, die overvolgde van dankbaarheid en waarin onder meer deze woorden voorkwamen.

« Ik voel, dat ik u onedlijk meer schuldig ben dan u honorarium. Indien het u eens onmogelijk mocht zijn uw beroep verder uit te oefenen, belooft ik u nog een bedrag van 100.000 frank te doen toekomen ».

Langen tijd maakte de heelmeeester geen gebruik van deze schuldbekentenis doch er kwam een dag, waarop hij zich die herinnering moest. De arts werd aangestaat door een ernstige ziekte; zijn beide beenen moesten worden afgezaat. Daar de noodzaak hem dwingt, zet hij ook onder deze omstandigheden zijn arbeid nog voort, gezeten in een speciale stoel. Doch men begrijpt, hoe moeilijk hem dit valt en zijn kollegas vreezen dan ook zijn snellen dood, als hij geen rust neemt.

Op dat kritieke oogenblik heeft de arts een beroep gedaan op zijn vroegeren patiënt: wien hij schreef: « Gij hebt mij destijds 100.000 fr. beloofd. Daar uw fortuin niet u nog heel goed mogelijk maakt, die belofte na te komen, doe ik een beroep op u. Met genoemd bedrag zal ik in staat zijn een kalmer leven te leiden ».

De ongelukkige arts heeft echter eene bittere ervaring moeten opdoen. Van de zonnige kusten der Middellandsche Zee heeft de aan den dood ontrukte patiënt aan zijn relder een brief geschreven, die allesbehalve van dankbaarheid getuigt en nog veel minder van eergevoel en plichtbesef. De genezen patiënt, ontkent zijn belofte niet, maar poegt er aan te ontkomen door den dokter voor te houden: « U is nog in staat tot werken en ik heb me alleen verplicht tot het betalen van genoemd bedrag, indien U in het geheel niet meer arbeiden kunt ».

Daarop heeft Mter Rosenmark den brief-

DUITSCHLAND.

Zondag had in Duitschland eene algemeene volksraadpleging plaats waarbij de ontbinding beoogd werd van den Pruisischen Landdag, de omwerping van de regering en de onmogelijkheid van de rijksregering om aan het bewind te blijven. De nationalistien hadden een bondgenootschap aangegaan met de kommunisten om door die volksraadpleging eene meerderheid te verwerven. De extremiten van rechts hadden de hand gelegd in die der extremiten van links. Men had alzoos waren en voor bijgevoerd, alsof men zocht een schromelijke uitbarsting te verwekken.

Het uitwerkfel is anders geweest dan de nationalistische leiders hebben verhoopt. Het water heeft het vuur gebluscht. De twee extremistische elementen zijn in hun verwachtingen bedrogen uitgevallen. Zij hebben thans het stemmenantal niet bekomen, dat ze verkregen hadden op de algemeene wetgevende verkiezingen van September 1930. Ze zijn bijgevoel achterruit geboerd, hoewel ze meenden dat de vruchten rijp te plukken hingen. De uitslag van

CONCERT.

Zondag 16 Augustus, om 8.30 u. 's avonds, concert op het kiosk der Grote Markt, door de Koninklijke Harmonie der Concordia, onder de leiding van den Heer D. Duysens, leeraar aan het koninklijk Conservatorium van Luik.

Als 't maar geld is.

Heeft iemand op de wereld geld, hij wordt aanzien. Men vraagt zich niet eens af vanwaar het vandaan komt en hoe het gewonnen werd — als men het maar bezit.

In vele buitengemeenten en in kleine steedjes zelf bestaan lieden die spoedig en op niet te verklaren wijze tot den rijkdom gekommen zijn.

Wel loopt het in den mond van het volk dat er op die fortuin eene vlieg zit, maar zoodanig is die moderne geest verblind door den flinker van den rijkdom dat het bezit der aardsche goederen de middelen verzoent waarmede men er is aangerakt.

Lieden die onder opzicht van vortand op een uiterst laag peil staan die ieder inwendig veracht, worden nachtmans, dink aan hun geld, uiterlijk geacht en gerespecteerd en in het maatschappelijk leven voort gekstoken.

Men groet ze op straat met beleefde buiging en diep uitgestreken hoed, terwijl men binnensmonds een schimpwoord mompeld voor de gouden kalveren die waren ze niet rijk, niet eens een goeden dag zouden bekomen.

Een arbeider die bezielt door noeste vlijt zich dagelijks de handen afwerkt: en in telectueel zwoger die dag en nacht ten dienste van de gemeenschap werkt, zal een zuur gewonnen penning verzamelen terwijl iemand, die maar goed is om steenen in de lucht te smijten en kasselen te tellen, maar die behendige abnormale tijdsomstandigheden weet uit te buiten, het geld soms maar te pakken en te geven heeft.

Juste de toestanden, die als louter uiterlingen mogen worden beschouwd, wilen de menschen in hunne verwandheid als de normale bronnen der geldwinning aanstellen.

Geld winnen, rijk worden, gelijk waar of hoe, ziedaar de huidige strekking van de wereld. Ikzucht, winstgebag, schraapzucht, eigenbaat, guldorstd, broodrijd en woeker, zijn er de zeven hoofdzonden van.

Men trauwt alles wat een menschelijk verbruik is en jaagt het alsdan de hoogte of de diepte in, om zich zelf te verrijken of concurrenten te ruineren.

Men vervalst de koopwaren in lieveleheid en hoedachtigheid.

Dranken worden opgediend en versuaden, eetwaren op kunstige wijze ten nadele van den verbruiker verwerkt, boter wordt gesteld met margarine, vreemd goed voor inlandsche verkoop, melk aangelengeld met water, enz.

Niets kan de menschen schelen als er maar geld van komt.

Maar de rechtvaardigheid!

Dat was goed in den ouden tijd; heden moet er geld bij zijn.

WED. J. VAN DER G. BOUTEN

het stoffelijke, ik echter moest er naar toe met ledige handen, enkel gewapend met, wat de wereld diplomatie noemt, doch wat we, in de taal der christelijke leerling, verstaan als zijnde « genaden van staat ». Ja, op zulke oogenblikken voelt men best de waarheid van Christus' gezegd: « Wanneer ge zult komen voor koningen en vorsten, wil niet denken wat u en hoe u zult spreken: op dien stond zal u ingegeven worden de woorden die raken en veroveren ». En, de zwarte koning keerde stilaan naar ons toe: zijn veld was nu de gauw hoe hij gestemd was te onze opzichte en men begreep dat er diende geleusterd naar de Paters. Een zet van kapellen werd gespannen op heel het grondgebied en van 5, in Januari 1929, steeg het getal der kapellen in 't Noorden tot 21 in Mei 1931.

Zoo worden dus de zaken toen onze bisschop, in Februari 1931, bij zijn terugkomst in 't Vicariaat, te Dzungu aankwam.

O, wie onzer zal ooit die innige dag vergeten! Er waren dien dag weliswaar geen massa's volk aanwezig, zoals dit het geval is met de groote feestdagen van de Dzungu: dat gezegd is niet ongekondigd, enkel de schoolgeen en de menschen der missie waren ter plaatse. De jongens der school zouden dus hun bisschop komen groeten: de knapste onder hen hadden een briefje opgesteld waarin ze den grooten vader verwerkten: Monseigneur zou hier uit den mond der kleinen vernemen hoe men zij beveten had uitgevoerd. Ik weet wel: de taal der waarheid is altijd behoort schoon doch, me dunkt, dat ze nog het schoonst klinkt: wanneer ze komt uit den mond van de kleinen.

Een ventje trad vooruit, hij had een groot papier in de hand en las zijn brief voor, terwijl 12 andere ventjes met palmtakken in de hand rond hem lagen neerknielend aan de voeten van den bisschop.

Zoo klonk de groet der kleinen: « mi suis gu ba nabatia le » ik groet u vader; wat zij grooter dan de vader die mij het leven schonk.

Schoon klonk ook het zinnetje waarin ze deden uitkomen dat de godsdienst stilaan binnendrong in de harten van hun medebroeders, doch schiedt van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.

En zo werd ik uitgezonden met Eerw. P. Verellen, met den zegen van den bisschop om te gaan werken aan den opbouw van die nieuwe missiepost. Onze vreugde is groot omdat het ons gegeven is, hier, in die nog woeste strek een nieuwe kerk te bouwen; en wie zegt een kerk, zegt een tabernakel; en wie zegt een tabernakel, zegt een kruis van Engelen, die er de wacht houden, en, waar Engelen zijn, daar is God! De God die midden van ons volk, de God die Licht geeft en hoe 't Noorden ziele we nu kruisen stralen op kapellen in alle hoeken en kanten.